

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTE DAT EN EL MÓN CONTEMPORANI
Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc
CAPÍTOL QUART
ALGUNES NOTES DE LA SANTE DAT EN EL MÓN ACTUAL

En comunitat

144. Recordem com Jesús convidava els seus deixebles a prestar atenció als detalls. El petit detall que s'estava acabant el vi en una festa. El petit detall que faltava una ovella. El petit detall de la vídua que va oferir les seves dues petites monedes. El petit detall de tenir oli de recanvi per a les torxes per si el nuvi es retardava. El petit detall de demanar als seus deixebles que miressin quants pans tenien. El petit detall de tenir un caliu preparat i un peix a la graella mentre esperava els deixebles de matinada.

145. La comunitat que preserva els petits detalls de l'amor,¹ on els membres es cuiden els uns als altres i constitueixen un espai obert i evangelitzador, és lloc de la presència del Ressuscitat que la va santificant segons el projecte del Pare. De vegades, per un do de l'amor del Senyor, enmig d'aquests petits detalls se'ns regalen consoladores experiències de Déu: «Una tarda d'hivern estava jo complint, com de costum, la meva dolça tasca [...]. Tot d'una, vaig sentir de lluny el so harmonios d'un instrument musical. Llavors em vaig imaginar un saló molt ben il·luminat, tot resplendent de rics daurats; i en ell, senyoretetes elegantment vestides, prodigant mútuament compliments i cortesies mundanes. Després vaig posar la mirada en la pobra malalta, a qui sostenia. En lloc d'una melodia, escoltava de tant en tant els seus gemecs planyívols [...]. No puc expressar el que va passar per la meva ànima. L'únic que sé és que el Senyor la va il·luminar amb els raigs de la veritat, els quals sobrepassaven de tal manera la brillantor tenebrós de les festes de la terra, que no podia creure en la meva felicitat».²

146. En contra de la tendència a l'individualisme consumista que acaba aïllant-se en la recerca del benestar al marge dels altres, el nostre camí de santificació no pot deixar de identificar-nos amb aquell desig de Jesús: «Que tots siguin u, com tu Pare en mi i jo en tu» (Jn 17,21).■ (continuarà)

¹ Especialment recordo les tres paraules clau «si us plau, gràcies, perdó», perquè «les paraules adequades, dites en el moment just, protegeixen i alimenten l'amor dia rere dia»: Exhort. ap. postsin. *Amoris laetitia* (19 març 2016), 133; AAS 108 (2016), 363.

² Sta. Teresa de Lisieux, *Manuscrit C*, 29v-30r.

Diumenge, 30 d'agost de 2020. Núm. 562

1 de setembre
SANT DANIEL DE GIRONA



Segons explica la tradició, el Sant Daniel venerat al monestir gironí era un monjo eremita armeni, que morí martiritzat i decapitat a Arle de la Provença l'any 888, durant el domini àrab de la ciutat, on havia arribat des de la seva Armènia natal.

Els seus deixebles fugiren cap a les regions del migdia amb el cos del sant per evitar que fos profanat i llançat al mar. Arribats prop de Girona, l'enterraren un 1 de setembre en l'anomenada aleshores *Vall Tenebrosa* on aviat començà la veneració de les seves despulles i s'hi edificà una petita església dedicada a Sant Salvador i Sant Daniel que ben aviat va esdevenir la parròquia dels pocs habitants que, aleshores, comptava la vall.

El sepulcre de Sant Daniel va ser construït, per ordre del bisbe de Girona Arnau de Montrodon, entre finals de l'any 1345 i principis del 1346, i és obra del mestre Aloi de Montbrai. Es tracta d'un sarcòfag d'estil gòtic, d'alabastre policromat. La figura ja cent del

sant ocupa la part superior, mentre que la part davantera està decorada amb sis escenes en relleu de la seva vida.■

(Extret de JOSEP MARIA MARQUÈS, a l'article "El sepulcre de Sant Daniel del Mestre Aloy", Revista de Girona, núm. 96, 1981).

* * * * *

DIUMENGE XXII DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

PENSAR COM DÉU

L'evangeli d'avui, continuació del de diumenge passat, ens ofereix un gran contrast. Són com la cara i la creu d'una mateixa moneda. Si diumenge passat Jesús lloava Pere per la seva ardida confessió de fe, ara el recrimina com a temptador (Satanàs) «*perquè no penses com Déu, sinó com els homes*».

L'apòstol Pere, com qualsevol de nosaltres, en el seu cas, se sent confós davant l'anunci que Jesús fa de la seva passió i de la seva mort. No ho pot acceptar: «*De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!*». Entra en crisi.

També el profeta Jeremies (primera lectura) es queixa de la seva dissort i acusa Déu d'haver-lo portat a un carreró sense sortida. Les seves profecies, pronunciades en nom de Déu, no resulten creïbles pels seus destinataris, que es mofen d'ell i l'amenacen. I tanmateix són oracles del Déu veritable, que acabaran complint-se inexorablement.

Quants cristians, quants batejats, avui mateix, ara i aquí, no experimenten fosc, tenen dubtes, se senten confosos i acaben abandonant la fe, se n'aparten o viuen com si no en tinguessin.

Davant la persecució, la incomprensió, o la burla, sentim angoixa, és ben cert, i voldríem apartar-nos d'aquestes situacions. Voldríem creure que no són reals.

Malgrat tot, el qui és cristià de veritat, sap apartar aquesta temptació i com Jesús s'abraça a la creu per seguir amb decisió al Mestre. L'autèntic deixeble, com el profeta Jeremies, sent un foc dintre seu que li impedeix la deserció i el porta a ser encara més deixeble, més apòstol, més profeta.

Sant Pau (segona lectura) ens donava la clau d'interpretació i

d'actuació: «*No us emmotlleu al món present*». Voldríem acomodar la religió i la seva pràctica als criteris imperants en el nostre món, quan en realitat el que cal és que nosaltres ens emmotllem al voler de Déu i tant de bo si a més convencéssim el nostre món que aquest és el camí millor.

No evitem les crisis. Cal passar-les, i són fruit de creixement. Ara bé, la perspectiva escatològica del món futur, la fe en la resurrecció i en la vida eterna, ens fa estar ben certs que «*qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà*»..■

* * * * *

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 29: 18,30: Pels difunts de la parròquia
Diumenge, 30: 12.00: Pel poble. 18,30: Lluís Agell
Dilluns, 31: 18,30: M. Àngels Palomo
Dimarts, 1: 18,30: Per les vocacions
Dimecres, 2: 18,30: Família Figueras Xifra
Dijous, 3: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehi
Divendres, 4: 18,30: PRIMER DIVENDRES: Intenció particular
Dissabte, 5: 18,30: Família Masó Aragó
Diumenge, 6: 12.00: Família Juanola Bohigas. 18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

1 de setembre: FESTA DE SANT DANIEL

El proper dimarts, 1 de setembre, és la festa de Sant Daniel.
A les 8 del matí, Missa solemne al Monestir de Sant Daniel.